

## Összejöveteleink és gyülekezeti programjaink:

Minden **Vasárnap délelőtt 9,45 órakor** Istentisztelet.

Minden **Csütörtökön este 17,30 órakor** Bibliaóra.

**Az Istentisztelet ideje alatt külön foglalkozás a gyermekekkel!**

Testvéreink, akikért folyamatosan imádkozunk:

Makovei Jánosné, Flórika  
Weisz Lászlóné, Marika  
Tripon Mihályné, Marika  
Pap Jánosné, Mancika  
(Sarkad)

Nyári István és kedves felesége Ilnoka (Kiszombor)

### Nem véletlen kormányozza a Földet

Nem véletlen kormányozza a Földet, egyesek sorsát és a népeket!  
Akármilyen zűrzavarosnak tűnhet, szent akarat kormányoz, vezet, véd!  
Mi ujjonghatunk és sírhatunk még itt, Urunk minket szenvedéssel, örömmel az örök élet nagy napjára készít!

**„Azért hozzád fohászkodjék minden kegyes, alkalmas időben. Bár a nagy vizek áradnának, nem juthatnak azok el ő hozzá. Te vagy oltalmam, te mentesz meg veszedelemtől; végy körül engem a szabadulás örömevel!” (Zsoltárok 32, 6-7.)**

Napjainkban nagyon időszerű az Igének ez a biztató emlékeztetése, mert a „nagy vizek” egyre közelebb kerülnek hozzánk és egyre jobban bizonyosodik, hogy az ember nem ura ezeknek az elemi erőknek!  
Együtt érző szívvel kiáltunk Istenhez minden bajba jutott emberért, de azért is, hogy legyen nyilvánvaló Isten hatalma és védelme mindenki előtt.

### Kilenc dolog, amiért rendszeresen imádkozunk!

1. A Közösség vezetőiért, és az Országos Presbitérium minden tagjáért.
2. A Gyülekezetünk lelkipásztoraért, **Fábián Tamás** testvérért és családjáért.
3. A gyülekezetünk vezetőségéért és szolgálattevőikéért.
4. A gyülekezetünkhöz tartozó családokért, fiataljainkért és gyermekeinkért.
5. A Torontói (Kanada) „Első Szeretet” Magyar Pünkösdi Gyülekezet lelkipásztoraért, **Németi Zsoltért**, kedves feleségéért **Izabellért** és gyerekeikéért, a kis **Sámuelért**.
6. A Soltvadkerti Pünkösdi gyülekezetért, hogy a kialakult új helyzetben, **Pazdernyik Pál** ügyvivő lelkipásztor testvérünk szolgálatával megerősödjön.
7. A börtönmisszióért, **Hajnal László** testvérért és minden segítőjéért.
8. Gyülekezetünk dicsőítő szolgálatának várva-várt mielőbbi helyreállításáért.
9. **Gulyás István** testvérünk teljes felépüléséért.

## .....az ő földjébe jó magot vetett...

„...Hasonlatos a mennyeknek országa az emberhez, aki az ő földjébe jó magot vetett; De mikor az emberek alusznak vala, eljőve az ő ellensége és konkolyt vete a búza közé, és elméne.” (Máté 13, 24-25.)

Nem kell sokat törni a fejünket, hogy megértsük ennek az igei idézetnek nagyon fontos üzenetét, mert maga az Úr Jézus mondja el, hogy a jó magot az embernek Fia veti el a szántóföldben, ami ez a világ, a konkolyt pedig az ő ellensége, az ördög. Az is világos, hogy a jó mag az Isten fiait, a konkoly az ördög fiait jelképezi. E rövid elmélkedés keretében két kérdést szeretnék feltenni.

**1. Mikor és hogyan kerülhet a konkoly a jó maggal bevetett szántóföldbe?** Igeidézetünkből világos a válasz: „...mikor az emberek alusznak vala...” Más igehelyek is világosan beszélnek az alvás veszélyeiről és egyenesen halálos állapotnak tekinthetjük, amikor ezt olvassuk: „...Serkenj föl, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus.” (Efézus 5,14.) E sorokat olvasva még nagyobb hangsúlyt kap az Úr Jézus figyelmeztetése: „Figyeljetek, vigyázzatok és imádkozzatok; mert nem tudjátok, mikor jő el az az idő.” (Márk 13, 33.)

**2. Mit tehetünk ebben a helyzetben?** Ha éberek vagyunk, és nem alszunk, akkor sokkal kevesebb lehetősége van az ellenségnek újabb konkolyt vetni. Sokszor szívesen vállalkoznánk arra, hogy radikális eszközökkel kiirtsuk — a mi látásunk és szétválogatásunk alapján — a konkolyt, de nem tehetjük. A példázat szerint is felmerült ez a kérdés: „... A szolgák pedig mondának néki: Akarod-e tehát, hogy elmenvén, összeszedjük azokat? Ő pedig mondta: Nem. Mert amikor összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a búzát is kiszaggatjátok.” (Máté 13, 28-29.) A szétválasztás a nagy aratás idejére marad, amikor „Az embernek Fia elküldi az ő angyalait, és az ő országából összegyűjtik a botránkozásokat mind, és azokat is, akik gonoszságot cselekesznek,” (Máté 13, 41.)

Mindezek után ott van bennem a kérdés. Vajon a nagy küldetés, amit az Úr Jézus ránk bízott: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket...” (Máté 28, 19.) a magvetés példázata nyelvén nem jelentheti-e azt, hogy abban közreműködhetünk, hogy a konkoly ne maradjon örökre az? Lehet, hogy első hallásra eretnek gondolatnak tűnik ez, de az Úr Jézus éppen azért áldozta fel magát, hogy a bűnös ember Isten gyermekévé lehessen. **Mj**